

הפך לדף הבית

Google

Search • Web • hevre.co.il

וידאו צ'ט

הכרזות

פיק

הייד פארק

תבר'ה

הייד פארק
מרכז פורומים ישראלי

בית • פורומים • הרשם • התחברות • פתח ונהל פורום • כניסה למנהלים

בית • פורומים • דת ואמונה • עוצר כאן חושבים • צנזורה 'חרדית' בספרי קודש - רשימת ספרים

שלום אורח. באפשרותך [להתחבר](#) או [להירשם](#)

הצג 30 הודעות בעמוד

סך הכל 12 דפים. 1 2 3 4 5 6 ... 10 11 12

נשלח ב-8/5/2005 02:10

דגים

בספר חזון האיש, ישנם הקטעים המצונזרים.

השאלה היא האם פרסום הקטעים הללו הרגיש את מי שהרגיש, או שמא עצם ההתעסקות בכתבי החזו"א שנחשבים כנחלתם של בני משפחת גריינימן בלבד, היא שפגעה בספר.

אגב, לאחרונה התקיים ד"ת בבית דינו של הר"ן קרליץ שליט"א, בין פרוייקט השו"ת באוניברסיטת בר אילן, שביקשו להעלות לפרוייקט את ספרי החזו"א, ובין משפחת גריינימן, שבקשו למנוע מהנ"ל העלאת הספרים. על אף שהופעלו על הרב"ק לחצים עצומים, הודיע את דעתו שאין למשפחת גריינימן זכויות על ספרי החזו"א, ואין בידם למנוע את העלאתם לפרוייקט הממוחשב, מ"מ למעשה פסק שהם רשאים להעלות את החזו"א רק באופציית חיפוש, ולא בטקסט מלא.

ואכן בגירסה 13+ של פרוייקט השו"ת שמופצת בימים אלו, כבר כלול חלק מספרו של החזו"א. נקוה להמשך.

נשלח ב-8/5/2005 03:15

בןאישאחד

http://www.hydepark.co.il/hydepark/topic.asp?topic_id=963327

נשלח ב-8/5/2005 05:04

קעלעמר

דגים,

גם לי היה הספר עד לפני כשבוע (נתתי לגיסי) וכל ציטוטי בפורום זה לקוחים מספר זה. כשקניתי את הספר אמר לי הסוחר (באמריקה) שיש "עיקול" מבית הדין של ר"נ על הספר. (ה'עיקול' פורסם בעיתון). בברתי מעט את הענין וכך הם פני הדברים:

משפחת גריינימן פנתה לר"נ בשלוש טענות - שהן אגב סותרות אחת את חברתה- הראשונה, שהם הבעלי בית על כתיב החזו"א.

שנית, שיש בספר זיופים - כך הם כינו את הדברים המצונזרים- שלישית, שהחזו"א לא רצה שהדברים יתפרסמו.

מחבר הספר שלח מכתב לבית הדין ובו טענותיו. הוא מעיר על הסתירה בדבריהם, ואם זה זיוף אז במה בעלותם?

שנית, הרי החזו"א עצמו פסק שאין בעלות על דברי תורה וכו'

הסוחר אמר לי שהלואי וכל ספריו ללא עיקול ימכרו כמו זה.
לאחרונה שמעתי ממנו שהולך לצאת מהדורה חדשה ובה צנזורה חדשה שעוד לא יצאה לאור, והפעם על החסידות והחסידים.
לפי החומר שנמצא ביד המחבר כנראה שהוא אכן מהמשפחה כפי שכתב שלוימלע.

הוי, עם השפנים עד מתי תהיו לשפנים!?

מנותק

זכר

נשלח ב-11/5/2005 15:06

עפר ואפר

מבחינה טכנית לא חייבת להיות סתירה. אפשר לטעון שרוב הדברים הם של החזון איש ולכן בבעלות המשפחה והיא אינה מרשה לפרסם, ומאידך שאר הדברים הם זיוף ואין לפרסמם על שם החזו"א.

מנותק

זכר

נשלח ב-11/5/2005 16:03

קעלעמר

עפר ואפר.

לא שמת לב לטיעון השלישי. (אם הדברים מזוייפים איך לא הסכים החזו"א לפרסמם.)

בכל אופן גם טענתך לא נכונה. אם זה אוסף אישי אין שום בעיה. הרי לא יחול איסור לצטט את החזו"א.

הוי, עם השפנים עד מתי תהיו לשפנים!?

מנותק

זכר

נשלח ב-15/5/2005 09:53

עפר ואפר

קעלעמר,

לא הבנתי למה כוונתך.

ייתכן שאתה סובר שאני מכריע שהמשפחה צודקת, ולא היא. רק אמרתי שאין בהכרח סתירה לוגית בין טענת זיוף לבין טענת בעלות.

מנותק

זכר

נשלח ב-15/5/2005 09:59

קעלעמר

עפר,

יש. אם זה מזויף אין שום טענת בעלות. והסתירה היותר מהותית היא, אם זה מזויף לא יתכן שהחזו"א התנגד לפירסומה.

הוי, עם השפנים עד מתי תהיו לשפנים!?

מנותק

זכר

נשלח ב-16/5/2005 02:36

יוריקס

יש כאן שאלה שדורשת אשכול נפרד אלמלא הוגבלנו לאשכול לשבוע -

איך זה שכל דיון בכל נושא מגיע לחזון איש, גרינמן, כתביו, ומה מדייקים משמו -

1. בגלל שרבים מכותבי הפורום הם תלמידי תלמידי תלמידיו?
2. בגלל שהוא הכי מודרני ויש לו דעה בכל נושא מודרני.
3. בגלל שהוא הכי שווה.
4. בגלל שהוא המציא את האידיאולוגיה החרדית הקיימת בארץ ישראל.

מנותק

זכר

נשלח ב-13/12/2005 16:57

asd123

לא קראתי כל האשכול - ולכן אבקש סליחה במידה ואני חוזר על דברים שנאמרו.
ברשותכם אציין דוגמא מהחיים (כמו שנאמר 'בדידי הוא עובדא')
סייעתי רבות למחבר ספר מסוים באיסוף חומר הלכתי.
לבסוף, כתבתי אינדקס המפרט את כל המקורות מהם נאסף החומר ההלכתי.
רבים מן המקורות לא אושרו לפירסום מכיוון שמחבריהם אינם ראויים להתפרסם בספר המיועד לציבור החרדי.
לדוג' רבני 'מרכז הרב' או פירסום הלכתי של 'ועד ישיבות ההסדר' ועוד כיוצא בזה.
אני לא יודע אם זו צנזורה או 'סתם' התנהגות שאינה ראויה.
לטעמי, מדובר בבושה לשמה.

מנותק

זכר

נשלח ב-10/1/2006 11:03

מואדיב

משהו שראיתי אתמול בספרו של ויזלטר, Kaddish :

בשנת 1909 הוציא הרב דוד דה סולה פול, חיבור בלייפציג אודות הקדיש.

בין השאר, הוא מצטט מספרו של הרב אברהם האראוויץ (המאה ה-17) "יש נוחלים", כי שומה על האב לצוות את בניו
ציווי ספציפי שימלאו לאחר מותו, ואם ימלאו הם ציווי זה, הרי הדבר טוב יותר מאמירת קדיש יתום (יש לזכור כי קדיש
יתום הוא יצירה מאוחרת יחסית).
הוא גם מוסיף כי בכך יש "פתרון" למי שיש לו רק בנות (שלדעתו, במשתמע, אינן אומרות קדיש, ולא נכנס כאן לויכוח
אודות קדיש יתומה).

ויזלטר מציין כי במהדורה שהוא מחזיק בידיו של "יש נוחלים", שנדפסה במנצ'סטר בשנת 1993, הפסיקה נחתכה
החוצה.

מנותק

זכר

נשלח ב-11/1/2006 08:10

הפרעתוני

עוד כמה צנזורות:

ראיתי הפניה לתשובה בשו"ת שאילת יעבץ, שבה הוא פונה בכבוד והדר לרמ"ד (מנדלסון). הסתכלתי בפרוייקט השו"ת -
והנה הסימן הזה מדולג! (כמובן, לא בהם האשמה, אלא בהוצאה שממנה הם הקלידו).

יש תשובה של המהרי"ט (דומני) על כך שאת התוספות המפורסם של ר' חיים על כך שאין מצוה בימינו לעלות לארץ
ישראל, כתב תלמיד טועה. בהוצאות החדשות - סימן זה אינו מופיע (שוב יש דילוג).

בספר "עניינים למשפט" של הרב אריאלי יש ציטוטים רבים; שכן הוא היה ציוני, אבל ההוצאה היא חרדית. חבר שלי רצה
להראות לי קטע של הרב קוק שם, שסביו הראה לו - והנה שם יש דף חלק...

לאחרונה יצא "פנקס י"ג" של הרב קוק, ובו עוד פסקאות. המשווה אותן לפסקאות שערך הרצ"ה יראה כמה שינויים עשה
(אבל זו עריכה בלבד, ולא צנזורה). העניין הוא שהושמטו שם כמה וכמה פסקאות, מכיון שהן עוסקות בקבלה בצורה
גלויה מדי. כמובן לא נרמז על כך מאומה בספר, אלא שכך שמעתי מפי הרב צוריאל.
בכלל, יש עוד אלפי פסקאות של הרב קוק אשר אינן יוצאות לאור העולם, מסיבות כלשהן. וד"ל.

מנותק

זכר

נשלח ב-11/1/2006 15:19

chouteng

בשו"ת יעבץ הנפוץ כיום יש בערך עשרה דפים שחסרים.

מנותק

זכר

נשלח ב-12/1/2006 18:17

ויקיפד

ספר "יסוד העבודה" חובר ע"י האדמו"ר הראשון לבית שושלת סלונים. הספר יצא כמשקל נגד לספר "נפש החיים", ובו הוא

חולק עליו ביסודות אחדים. בכתב היד היה מצויין במקומות אחדים "דלא כנפש החיים", במהדורה המודפסת זה הושמט. לא ידוע אם בעל הספר הוא שנתן את ההוראה להשמטת המילים הללו. עדות להופעת משפטים אלו בכתב היד נתן אחד מחסידי סלונים ר' מתת'י לוריא בעל ספר "שערי לימוד".

מנותק

זכר

נשלח ב-19/3/2006 11:50

שבברל

שלום לכולם. אני חדש בפורום, התלהבתי ממנו מאוד. ובנושא המדובר, שמעתי שיש ספר של החת"ם סופר, שהוא כותב שלעבוד את הקרקע בא"י זה מצווה כמו להניח תפילין, ובהוצאות החדשות העניין צונזר. מישהו יודע איפה זה? אם בכלל?

מנותק

זכר

נשלח ב-19/3/2006 12:34

ירוחםשם

חתם סופר על הש"ס במסכת סוכה. ד"ה אתרוג ככשי.

יש למצא את הספר הלא מצונזר. הוצאת ועד הישיבות ודומיהם כמובן מצונזרים

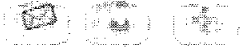
תוקן על ידי - ירוחםשם - 19/03/2006 12:34:50

מנותק

זכר

מנהל לחץ כאן לנעילת האשכול

בת < פחמים < דת ואמונה < עצר כאן חושבים < צנזורה 'חרדית' בספרי קודש - רשימת ספרים

סך הכל 12 דפים. 1 < 2 3 4 5 6 ... 10 11 12 >

© 2008 כל הזכויות שמורות. גלובל נטוורקס

משוב ותמיכה | תקנון ותנאי שרות | הצהרת פרסיות | שאלות ותשובות | מקלדת עברית | פרסום | עזרה | צור קשר

הפך לדף הבית

Google

Search Web hevre.co.il

וידאו צ'ט

הכרזות

פיק

הייד פארק

תבר'ה

בית • פורומים • הרשם • התחברות • פתח ונהל פורום • כניסה למנהלים

בית • פורומים • דת ואמונה • עזר סאן חושבים • צנזורה 'חרדית' בספרי קודש - רשימת ספרים

שלום אורח. באפשרותך להתחבר או להירשם

הצג 30 הודעות בעמוד

סך הכל 12 דפים. 1 2 3 ... 5 6 7 ... 10 11 12

נשלח ב-19/3/2006 14:25

הילבןשחר

שלום. אף אני חדש בפורום זה. נפילתי לפה מהשמיים (וד"ל) על הרמב"ן על התורה ויקרא כ"ו י"א שמדבר נגד דרישה ברופאים: "...אבל הדורש השם בנביא לא ידרוש ברופאים. ומה חלק לרופאים בבית עושי רצון השם". אמר ר' חיים מבריסק שלא הרמב"ן כתבו. הרב הוטנר אמר שהר' חיים לא אמר זאת. הר"מ שלי שמע זאת באזניו, אבל אני לא מאמין שהרב הוטנר אמר זאת. ואתם לא צריכים להאמין שהר"מ שלי באמת אמר את זה.

נשלח ב-19/3/2006 15:28

בעלבעמיו

נישט דו אזי"ר חיים.
ברור שהרמב"ן לשיטתו בנושא הנסים הנסתרים ומניין לנו לומר שתלמיד טועה כתבו? תוקן על ידי - בעלבעמיו -
15:54:10 19/03/2006

נשלח ב-19/3/2006 16:40

קלף

הילבן שחר

אני לא אשאל האם הרמב"ן כתב זאת או לא

אני רק אפנה אותך לפירוש המשניות של הרמב"ם מסכת פסחים פרק ד

המשנה כותבת ששה דברים עשה חזקתיו המלך 3 הודו לו 3 לא הודו לו

ראה מה כותב הרמב"ם בנושא הרפואה שם

מי שברא את המחלה ברא את הרפואה וכמו אדם רעב אוכל חיטה ומברך על כך גם חולה הולך לרופא

נשלח ב-19/3/2006 17:11

מיימוני

הלל בן שחר ברוך הבא אל הפורום הצגת שרשרת מעניינת, אפילו מבדחת, כמעט כמו חד גדיא. אם נניח שהמידע שהבאת נכון (ואיני רואה סיבה לשלול), יש כאן רשימה של אישים חשובים ששוללים מסורת שמיוחסת לקודם ברשימה. ר' חיים מבריסק אינו מסכים - לפי שמועה זו - לדברי הרמב"ן, ועל כן הוא מוחק את דבריו ומייחסם לטעות. הרב הוטנר אינו

מסכים שר' חיים אמר מילים אלו, ועל כן הוא מוחקם כנ"ל. הר"מ שלך לדברך לא יתכן ששמע כזאת שמועה, ולכן אתה מסרב להאמין לו. מה הבסיס של כל המוחקים? כמדומה שיש כאן שתי הנחות יסוד. ואכן, ניתוח הנחות היסוד האלו מציג בפנינו דוגמא ומופת להעברת המסורת של התורה שבעל פה מדור לדור. דברי מי שמבקשים להגיה או למחוק נתפסים כמנוגדים לסברה כה בסיסית, עד שעדיף לנו להכריז שהמסורת שגויה. הנחות היסוד הן שאנו יודעים ומכירים את הסברה ההפוכה ואוחזים בה ללא פקפוק, ושהמסורת מסוגלת להכיל טעויות כאלו ושומה עלינו להגיה החוצה. המקרה שהצגת אתה נראה חריג. זאת מפני שכפי שצוין כאן, ידוע שהרמב"ן לשיטתו שאפשר להסתדר גם בלי השתדלות רפואית. אבל יש מקרים רבים אחרים שבהם אכן הוגהו החוצה מסורות שנחשבו למוטעות. וכמובן יתכן שההגהות האלו היו מוצדקות. איני יודע כמה בקיא אתה בש"ס, אך אם תתן דעתך תראה שבמקומות רבים למדד יש סוגיות של הגהה. האמוראים תיקנו מסורות שנראות להם שגויות, בין בברייתות ובין במשניות. האמוראים בדורות מאוחרים השיגו על מה שאמרו בדורות קודמים ואמרו "הכי קאמר". כלומר יש לתקן את השמועה. וכפי שנהגו האמוראים, נהגו גם ראשונים ואחרונים. נגד ההגהה מהסוג הזה ניתן להשמיע שתי טענות מתודולוגיות: א. אין ראוי להגיה בלי לשמור העתק של ההגהה. הרי יתכן שדווקא המגיה טעה. זו טענה מצויינת. ואכן יש שנהגו להגיה רק על גבי המקור, בלי להכניס בו שינוי בפועל. אבל לא תמיד זה נעשה. ב. אם אנו משתמשים בטכסיס ההגהה, מה יעצור אותנו מלהגיה הכלל? אבל כפי שיש מקומות שבהם נחשוד במגיה (למשל, מי שביקש למחוק את דברי הרמב"ן על הדרישה ברופאים כנראה טעה). יש מקומות רבים שבהם ההגהה מוצדקת ונכונה. ובעיני ראיתי ובאזני שמעתי הגהות שנעשו בדורנו והמגיה צדק ביחס לשמועות שונות שנפלה בהן טעות. כלומר, זו דרך הלימוד. וצריך רק לדעת להשתמש בה בתבונה ובזהירות. היכן הגבול? מסתבר שאין גבול פורמלי. יש לעיין, לשמוע, לעצור ולחשוב כפי שמקובל לומר בפורומן, ואז לייחל לסייעתא דשמיא בבירור האמת. שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו

מנותק

זכר

נשלח ב-19/3/2006 19:07

הילבןשחר

ברוכים הנמצאים בשם ה'. החלק האחרון של דברי (מהקטע שבו אני לא מאמין לר"מ שלי) נכתב בתור סאטירה - הרב שלי אמנם שמע את הרב הוטנר, ואני מאמין לו. נבצר ממני להוסיף צלמית להראות שמדובר בבדיחה, בשל השימוש בפייפרפוקס. לגבי עצם ההגהה נראה שיש לחלק בין הכחשה מוחלטת של קיום הטענה (כמו ברצף המשעשע) לבין בעמדה של מקרה באופן מסוים כמו בגמרא. אפשר להבין אוקיימות בגמרא בשתי דרכים: א. הגהת גירסה ותיקונה - על פי דרך זו הגירסה המקורית איננה נכונה, אלא הגירסה השנייה. ב. הבהרת הגירסה המקורית - על פי דרך זו הגירסה המקורית נכונה, אך יש להבין אותה בדרך שונה ממה שחשבנו. גם בדרך ב' אפשר להבין שהעמדה היא לא המשמעות המקורית של הגירסה אלא דעתו של המעמיד כשהוא יוצק אותה לתוך הגירסה הקיימת (כמו שכתב בהקדמה לספר פאת השולחן)

מנותק

זכר

נשלח ב-19/3/2006 20:47

קשקושון

יצא לאור לפני כעשור ספר שו"ת מהרב אלישיב, נדמה לי שהשואל היה הרב טורצקי, ושם הספר גם נדמה לי "שיב משה" והספר נגנז.

האם מיהו יודע למה ומדוע

מנותק

זכר

נשלח ב-19/3/2006 23:18

הילבןשחר

קלף מובן שאני מכיר את מחלוקת הרמב"ם והרמב"ן בנושא דרישה ברופאים. ר' חיים היה כל כך משוכנע שהצדק עם הרמב"ם עד שלא יכל להאמין שהרמב"ן אמר הפוך. זו גישה מסוכנת לטעון שדעה לא קיימת רק כי לא מסכימים איתה. ובדיוק לשם כך הביא הר"מ שלי את הדוגמא המשעשעת על שרשרת ההכחשות (אגב, הוא צאצא של ר' חיים). ואגב, ההקשר בו הוא הביא את הדוגמא היה דעת המהרי"ט על התוס' בכתובות בו אומר ר' חיים כהן שאין מצוה בזמן הזה לעלות לארץ ישראל מפני הסכנה ומפני דרגתנו הרוחנית הנמוכה. המהרי"ט לא יכל להאמין שהתוס' יכתבו דבר כזה ולכן אמר שתלמיד טועה כתבו. בימינו המהרי"ט הזה נהיה מפורסם בשל המתנגדים העקרוניים לפינוי שטחים מא"י שמסתמכים על השגות הרמב"ן לספר המצוות ודוחים את שאר הראשונים, אף אם בקנים כאלו. וכל הדברים יגיעים ואכמ"ל.

מנותק

זכר

נשלח ב-20/3/2006 11:51

עצכח

הנידון שהעלה הלל בן שחר, עם תשובות בעל בעמיו, קלף ומיימוני, הועתק לאשכול עצמאי <http://hydepark.hevre.co.il> /hydepark/topic.asp?topic_id=1848660 נא לכתוב בנושא זה רק שם. תודה.

מנותק

זכר

נשלח ב-23/3/2006 19:22

מנהרדט

עברי, המאמרים של השרידי אש לא נשמטו אלא פורסמו בספר נפרד "לפרקים".

אי"ש הורוביץ

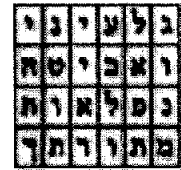
מנותק

מכתב

נשלח ב-27/3/2006 04:53

הרשבא

אפרופו, הזכרתם לי היעב"ץ כתב שאפשר לעשות הפלה בממזר. הגר"מ פיינשטיין כתב שתלמיד טועה הכניס את זה בשאלת יעב"ץ. ורב אמריקאי אחד אמר כנראה תלמיד טועה הכניס זאת באגרות משה. יותר משיכול האדם להזיק בלשונו, יכול לתקן בקולמוסו.

נשלח ב-27/3/2006 07:52

זיגודמנגיד

ומה עם ספרי חסידים המצונזרים?

בספר אור למאיר (לר, מאיר שפירא מביקאווסק בן הצמח דוד בן ה"בני יששכר) פרשת יתרו ד"ה ויהי ממחרת מביא סיפור (כמובן בדפוס) שהרמ"מ מרימנוב אמר לחסידיו לעשות הבדלה באמצע היום כיון שראה שיש גזר דין על יום זה.

האדמו"ר מסטמר התרעם ע"ז העובדא ואמר שהוא שקר וכזב, ובכל דפוס החדשים אכן נחסר זה הקטע

יצוין, רבעון "היכל הבעש"ט" נמצא סיפור(צילום כ"י) מבן אדמו"ר מדראמבמיל סיפר שאמר לו אביו שפתאום באמצע היום ציוה רמ"מ מרימנוב לעשות הבדלה בלי שום טעם, ותלמידיו חמקו ולא רצו, עד שבא אביו ועשה הבדלה, ואח"כ גילה הרבי הטעם כיון דהיה גזר דין דוקא על יום זה וכנ"ל

הרי לך קורא, שתי מקורות למעשה רב וחסידים שוטים שלא דרכו על מפתן החסידות כלל השמיטו כל הענין וכאילו טבע בים "טוביה חטא זיגוד-מנגיד"?

נשלח ב-27/3/2006 17:48

מסתפקניק

ומה דעתכם על צנזורה חרדית ב'אוצר החכמה'?

בקובץ אור ישראל (טז, תמוז תשנ"ט) הופיע מאמר משוחזר של הרב מונדשיין בשם 'הסכמות שתוקות מוולאז'ין ומוילנא' שבו הוא מסייף לכל הכיוונים. כנראה שזה לא מצא חן בעיני מישור, והמאמר כולו (חוץ מהעמוד האחרון) הושמט מאוצר החכמה!

[אולי יש לדון בהשמטה זו גם מצד גזל]

נשלח ב-27/3/2006 18:00

זיגודמנגיד

בימי חורפי ראיתי ספר ציונים לתורה על תרי"ג מצוות מגדול א' מירושלים, ובהסכמת ר"ח זוננפלד, ובין שורותיו כתב שהמחבר ודאי טוב עשה שקרא אותו בשם ציונים לתורה שהוא רמז שה'ציונים' עוד יחזרו ל"תורה".

ובודאי שבדפוס סענדר דייטש חסר השורות, כי לפי משנתו של ה"ויאל משה" הציונים אין להם תקנה עולמית.

"טוביה חטא זיגוד-מנגיד"?

נשלח ב-27/3/2006 22:15

סטלש

בדפוס הראשון של הספר מועדים וזמנים של הגאון רבי משה שטרנבוך כיום חבר הבד"ץ של העדה החרדית יש קטע שמזלזל בספר ויאל משה שזה רק ספר אגדה.

בדפוסים הבאים הקטע הושמט, אך במפתח הספר עוד יש זכר לקטע.

נשלח ב-28/3/2006 19:57

הייד פארק
ל מרכז סטודנטים ישראלי

מכאן נראה שיש להבחין בין שני סוגים של פירוק:

7/20/2008 11:30 PM

הובא בפרק השלישי, פרק "הישוב והבנין", אות לב. עמודים ריד - רטז, במהדורת "הוצאת קול מבשר".
הובאו דברי החתם סופר בחידושו למסכת סוכה. דף ל"ו עמוד א' ד"ה דומה לכושי" וז"ל:

" דומה לכושי תנן- שמעתי ממ"ו הפלא"ה זצ"ל (ר' פנחס הלוי איש הורוביץ. בעל ספר "הפלאה"), בהא דפליגי רשב"י ור' ישמעאל בברכות (דף ל"ה ע"ב) (רשב"י ס"ל: דאם אדם חורש בשעת חרישה וזורע בשעת זריעה, תורה מה תהא עליה? אלא, ילמוד תורה ומלאכתו נעשית ע"י אחרים. ר' ישמעאל ס"ל: הנהג בהם מנהג דרך ארץ, כדכתיב "ואספת דגנך וכו' " דבשעת חרישה יחרוש, וכן באיך. ובשעה שהוא פונה ממלאכתו, ילמוד תורה. ואמרו שם, דהרבה עשו כרשב"י ולא עלתה בידם, ואלו שעשו כר' ישמעאל עלתה בידם), ומסקי "הרבה עשו כרשב"י ולא עלתה בידם". אמר הוא ז"ל, דהכוונה, שעשו כרשב"י ולא רשב"י ממש. (רצונו לומר, זיא האבען נור נאכגעמאכט רשב"י אבער זיע ווארען ניקט בייא דיא בחינה פאן רשב"י ממש. תרגום: רצונו לומר, הם רק עשו את עצמם רשב"י, אך הם לא היו (באמת) בבחינתו של רשב"י ממש.) דוודאי מי שכוונתו לשם ה' הבוחן מחשבותיו ויודע עשתונותיו- בודאי שיעלה בידו. אלא, הם עשו כרשב"י, נדמו לו ולא בעצם תכונותיו, על כן לא עלתה בידם. ואמר, היינו דאמרי הא 'אתרוג הכושי', היינו, הצדיק המשונה במעשיו ככושי המשונה בעורו - הוא כשר. אך 'דומה לכושי', שרוצה לדמות עצמו לרשב"י - זה פסול, כי לא עלתה בידו. ע"כ דברי הרב ודפח"ח. מכאן ואילך תוספת דברי תלמידיו הפעוט כמוני. נלע"ד, ר' ישמעאל נמי לא אמר מקרא 'ואספת דגנך' אלא בארץ ישראל ורוב ישראל שריין, שהעבודה בקרקע גופא מצוה משום ישוב ארץ ישראל ולהוציא פירותיה הקדושים. ועל זה צויתה התורה 'ואספת דגנך', ו'בועז זורה גורן השעורים הלילה' (עפ"י רות ג, ב). משום מצוה. וכאילו תאמר: לא אניח תפילין מפני שאני עוסק בתורה, הכא נמי לא יאמר: לא אאסוף דגני מפני עסק התורה. ואפשר, אפילו שאר אומנויות שיש בהם ישוב העולם הכל בכלל מצוה. אבל כשאנו מפוזרים בעוה"ר, בין אומות העולם, וכל שמרבה העולם ישוב מוסף עבודת ה' חורבן {עיי' בתשובותיו, חלק יו"ד סי' קל"ח, ושל"ה סוף הלכות סוכה (של"ה ח"ב, דף ע"ח, ב, צד א בסוף) בזה} - מודה ר' ישמעאל לרשב"י (שלא יעסוק ביישוב העולם אלא בתורה). וע"ז אנו סומכין על ר' נהוראי, בסוף קידושין (פ"ב, א'): 'מניח אני כל אומנויות שבעולם ואיני מלמד בני אלא תורה', היינו בחו"ל וכו'. והיינו דמחדש רבא באתרוג הכושי, אפילו אינו נדמה אלא כושי ממש, דהיינו רשב"י וחביריו האמיתיים, מ"מ 'הא לן והא להו' - היינו, לבני בבל (שהוא בחו"ל) - כשר, (לעשות כרשב"י, שלא לעסוק ביישוב הארץ אלא ללמוד תורה), ולבני ארץ ישראל - פסול, דבעי ישוב ארץ ישראל ע"י ישראל". עכ"ל הקדושים.

קטעים מתוך האמור לעיל צומרו,
ועוד קטעים רבים המובאים בספר "אם הבנים שמחה".

נשלח ב- 15/8/2006 03:51

נישטאין

ספר התשובות "זכרון יהודה", יצא לראשונה בבדפשת בשנת תרפ"ג, ע"י תלמידי רבי יהודה גרינוולד, ששימש ברבנות בסבאטיש, באניהאד, שוראן, וסאטמאר. ספר זה נמצא גם במאגר השו"ת של אוניברסיטת בר אילן, אלא ששתי תשובות בו שונות ממה שהיו בהוצאה הראשונה.

שאלה קפ"ז שתוכנה הוא:

"כמה צריך להתרחק מלהתחבר לציאניסטען".

גם תשובה ר' (שמוען לרי"ח זוננפלד) היתה אנטי ציונית:

"אם נכון להתאחד עם בעלי האגודה".

שאלות אלו אינן במאגר ובמקומן באו תשובות פרווה:

סימן קפ"ז עוסק בשליח, וסימן ר עוסק בהיתר הנגיעה באוכלים ביום הכיפורים.

מקורו של המאגר הוא בספר "זכרון יהודה" הוצאת ניו יורק תשכ"ה.

הרב מימון- פישמן כתב על השינויים ב"סיני", (זיוף ספרותי מצד האגודה, סיני, שנה שלישית חוברת ה-ו, תשרי חשוון ת"ש, עמודים עמודים תכא-תכג.

כשיצא הספר לאור ובו התשובות נגד הציונות ונגד אגודה, קנו אנשי אגודה את כל הספרים, והדפיסו תשובות "חדשות" במקום התשובות נגד אגודה והציונות.

להרב אברהם הלוי שישנא (צפונות ג' גליון ג' (יא) ניסן תשנ"א, עמודים מח-מט) גירסה שונה:

מכיוון שהספר המקורי יצא בשנת תרפ"ג, ואגודת ישראל התכוננה לכנסיה הגדולה בסוף אותה שנה, החליטו המו"לים שרצו למכור את הספר בכנסיה, להחליף את התשובות, כי הם חשבו שזה לא יהיה טוב לביזנס אם בספר יהיו תשובות שתוקפות את אגודה.

מה היה שם?

לא יותר מאשר הוצאה משופצת.

בסימן שכ"ח ס"ק ז כותב המגן אברהם:

"וגם בתשובה מתיר הרמ"א אפילו לחולה שאין בו סכנה לשתות סתם יינם".

הדברים הם בסוגריים מרובעים.

בנתיב חיים (למחבר ה"קרבן נתנאל") שעל הגליון, ועד"ז הוא כתב בשו"ת "תורת נתנאל" סימן ח:

"מה שמסובב כאן הוא ט"ס כי לא נזכר כלל מזה בתשובה".

הח"י אדם כותב בספר "נשמת אדם" כלל סט:

"ולכן א"א לסמוך על תשובת רמ"א זו, דבאמת איתרע חזקתה מתשובת רמ"א שנדפס באמשטרדאם, ואין ספק שנשמט בסוניה... א"ו תשובה גנובה היא... והיה באותו הזמן איזה תלמיד מאנשי מעהרין וכתב תשובה זו והניח בין כתבי הרמ"א...".

נזכר או לא נזכר?

מתברר שנזכר ועוד איך, אך לא בהוצאת אמשטרדאם תע"א סדילקאב תקצה. אלא בהוצאת הענווא ת"ע.

כאשר הדפיסו את שו"ת הרמ"א באמשטרדאם בשנת תע"א, בקשו המו"לים את הסכמתו של החכם צבי, והוא התנה את הסכמתו בהשמטת תשובה סימן קכד, מפני שהרמ"א נוטה בה להקל בדיני סתם יינם. (ראו "יד יהודה" תערובות, עמוד קפ"ה).

בספר עליות עליה, עלית קיר (הוצאת וילנא תרמב, עמוד 80) הוא כותב:

"וכתב המחבר ח"י אדם בספר חכמת אדם בראש השער לבינת אדם וז"ל: והנה דברי מחותני גאון ישראל וקדושו, אשר מימיו אנו שותים המקובל אלוהי חסיד מזה' אליהו חסיד מקהילתנו, לא הבאתי כו' כי שמעתי דבת רבים המתערעמים עלי על שבאיזה מקומות השגתי עליו...".

חבל לחפש את הדברים הללו בהקדמת המחבר לבינת אדם שלפנינו, כי הם צונזרו.

עולם הפוך אני רואה

נשלח ב-21/8/2006 11:22

לינקעצער

לינקצור הביא כאן אשכול שפתח הרשבא על תשובת הרמ"א הנ"ל בהיעלם ממנו אשכול זה. מאחר ואשכולו עסק אך בצנזורה ולא בנושא עצמו, הינו מועבר לכאן. ווטו.

הרשבא:

בשו"ת הרמ"א, תשובה קכ"ד או חלק ממנה נשמטה בדפוס אמ"ד. הח"י אדם בנשמת אדם כלל ס"ז כתב בתחילה שאולי מהר"ם חגיז וחבריו השמיטו תשובה זו כדי שלא יבואו להקל בסתם יינם שהרמ"א מקל שם לחולה שאין בו סכנה כדין כל השבותים שלא גזרו במקום צער, ואח"כ במכתב שני שם בנשמת אדם כותב שאפשר שהתשובה מזויפת מאנשי אותה העיר שהקלו ביין נסך והחרימום ובגללם כתב הרנ"ש שפירא את ספרו יין המשומר. וכן מהר"ל מפראג כתב תוכחת מגולה להם.

זכור לי שהיה כאן אשכול בנושא "ספרים מצונזרים" חפשי במפתחות עצל"ח, והעלתי חרס ביד, היכן האשכול? או היכן אפשר למצוא עוד חומר בנושא?

נישטאך:

הנה האשכול.....

חומר נוסף- בהקדמת שו"ת הרמ"א מהדורת זיו

ראה גם כאן

http://www.yhol.org.il/features/reich/Stam_Yenam.doc

עולם הפוך אני רואה

הרשבא:

תורה לכל המשיבים ובפרט לניטשייך עמ"ש באשכול "צנזורה חרדית", "כאשר הדפיסו את שו"ת הרמ"א באמסטרדם בשנת תע"א, בקשו המולי"ם את הסכמתו של החכם צבי, והוא התנה את הסכמתו בהשמטת תשובה סימן קכד, מפני שהרמ"א נוטה בה להקל בדיני סתם יינם. (ראו "יד יהודה" תערובות, עמוד קפ"ה). זה בדיוק מה שחיפשתי כי ידוע לי שהיה דפוס קדום של תשובות הרמ"א. ומענין לציין שדבר שמס"נ אותו צדיק החכם צבי נכשל בו זרעו, הוא נינו ר' שאול ברלין, בתשובות "בשמים ראש" סימן ר"פ, שהיא תשובה בשם הרא"ש כביכול שמתיר סתם יינם לחולה שאין בו סכנה, ושם בהגהות "נכסא דהרסנא" מחזק דברי הרא"ש כביכול, ומביא תשובת הרמ"א הנ"ל הסותרת דבריו בהגהה בש"ע. ומקשה דמש"נ משאר השבועות שהקלו, עיי"ש.

תוקן על ידי - עצכח - 23/08/2006 8:20:23

זכר מנותק

נשלח ב-21/8/2006 11:43

אשלא_רבובא

בספרו החדש של דוד אסף, 'נאחז בסבך', יש שלל דוגמאות לצנזורה בספרי החסידות. ידוע במיוחד ה"שיפוע" היסודי שעבר ספר 'החסידות' של אהרן מרקוס.

זכר מנותק

נשלח ב-23/8/2006 07:19

הרשבא

נישטאין

בדבר מש"כ למעלה בדבר תשובות הרמ"א הנשמטת. "כאשר הדפיסו את שו"ת הרמ"א באמסטרדם בשנת תע"א, בקשו המולי"ם את הסכמתו של החכם צבי, והוא התנה את הסכמתו בהשמטת תשובה סימן קכד, מפני שהרמ"א נוטה בה להקל בדיני סתם יינם. (ראו "יד יהודה" תערובות, עמוד קפ"ה). עיינתי בספר "יד יהודה" הנ"ל ואין שם הלשון הזה, שהחכם צבי התנה הסכמתו, רק כתב שהיה בזמן זקנו החכם צבי, ונמצא שם בהשמטות בעמוד קפ"ח (ולא קפ"ה), וגם בעמוד ל"ט, עיי"ש. א"כ היכן המקור?

זכר מנותק

נשלח ב-23/8/2006 14:12

השכן

הרשבא,

אולי הלשון הזה, שהחכם צבי התנה הסכמתו, צונזרה מהספר "יד יהודה" שברשותך?

זכר מנותק

נשלח ב-24/8/2006 12:47

נישטאין

הרשב"א

שאלת המקורי.

מאחר ואת הודעתי כתבתי מזכרוני, איני זוכר את מקורי, אך אני זוכר שראיתי את הדבר במקור שהוא. אף שיתכן שהיה "נדמה לי",

ייתכן שגם זה נדמה לי

אלא ש"במנהגי ישראל" ח"א עמודים נא-נח כד. שפרבר דן באריכות בענין "שתיית סתם יינם", והוא מביא את ה"נשמת אדם" שכתב:

"אבל בדפוס אמשטרדאם השמיטו תשובה זו ואפשר שהיה ע"פ ציווי הגאונים המסכימים דהיינו החכם צבי וחאגיז והרב נפתלי כ"ץ".

לא מצאתי את דבריו במקור שאליו ציין, אך זכורני שראיתי אותם במקום אחר בספרי ר"א דאנציג.

אמנם הוא כתב את דבריו בלשון "ואפשר", כתבתי שראיתי מי שכתב כדבריו ובוודאות.

בספרו של ר"י עמדין, שהוא בנו של החכם צבי (שו"ת שאלות יעבץ חלק א סימן מה), מופיעה בראש השו"ב הגהה המת'יחסת לפסק הדין שבשאלה:

"הוראה דהאי צ"מ /צורבא מדרבנן/ בב"ע /בבאר עשק/ בענין ברכה על ס"י /סתם יינם/ לקלקולא, הס לא להזכיר, חלילה לסמוך עליו לקולא, וראיתו בטלה ושגיאה גדולה".

הגהה זו אינה מדברי היעב"ץ, אלא היא הוספת המדפיס והמ"ל.

מראש תשובתו מהתשובה ניתן להבין, שגם בזמנו היו רבים ששטו סתם יינם, שהרי כתב

"עמדין הת'צ. ששאלת אותן מדינות הנוהגות קלות בסתם יינם. אי ש"ד /שפיר דמי/ לברוכי עליה ולקדושי ואבדולי.

בתשובתו כתב:

"...וכל אשר הוא בעל תורה יש לו להחמיר יותר באיסור זה כאשר יקילו ההמון באיסור זה ויאשר חילם ותוקפם בני מדינת פולין שמחמירים מאוד מאוד ועל ידי הוצאה מרובה".
ייתכן שהבנתי כן מהשמטות ה"יד יהודה", (תערובות סימן צט ס"ק כ"ב) שכתב:

"כתבתי דהרמ"א בתשובה מתיר סתם יינם לחולה שאין בו סכנה, כמו שהביא המג"א בשמו, והגם שלא נמצא תשובה זו, בשו"ת הרמ"א שלפננו, שמעתי שלא היה נוחא הדבר בעיני הלומדים ע"כ השמיטו, וכעת בא לפני שו"ת הרמ"א אשר נדפס בהענווא /הנובר/ שנת ת"ע ומצאתי תשובה זו והוא סימן כד, ובשנה שאחריו שנת תעא חזר ונדפס באמשטרדם בהסכמת אל"ז הח"צ צללה"ה ונשמט כל תשובה זו... וראיתי שאמת הוא שבכיוון /שבכוונה/ השמיטו תשובה זו שלא ליתן פ"פ /פתחון פה/ לפריצי בהני עמינו".

בן ה"תפארת ישראל", כותב בהערה לתפארת ישראל, (ברכות פ"ו, הערה ב, בסוגריים) "אב"י /אמר ברוך יצחק, שהוא בנו של התפארת ישראל, אשר ר"ע איגר, התנגד למינויו כרב בעודו בחור, (ראו "אגרת סופרים", אגרת לד), ועיין בתשובת רמ"א סימן קכ"ג והוא בדפוס האמבורג, ונשמטה בדפוס אמשטרדם מטעם כמס, ואין מגילין אותו אלא לצנועין".

מהו הטעם הכמוס?

ייתכן שלא היה זה החכם צבי אלא "מסכים" אחר.

בין המסכימים לספר "שו"ת הרמ"א", דפוס אמשטרדאם תע"א, שהיא המהדורה שממנה השמיטו את תשובה קכ"ד בענין יין נסך, היה המהר"ם חאגיז, (גיסו של הפר"ח), אשר בספרו "לקט הקמח" שנדפס באמשטרדאם שנת תס"ז, (דף כח ע"ב-לב ע"ג, שקטע ממנו הנוגע למספר "דברים מעינים" ביניהם "שתית סתם יינם", בשו"ע יו"ד לאחר סימן קלח), הוא כותב:

"אפתח בכד חזינא הדור פרוץ מרובה על העומד ואף גם זאת לשנים שעברו נתפשטו בכל תפוצות ישראל האגרות ואזהרות שהזהירו רבותינו האחרונים ... על הה' גופי עבירות ותולדותיהם, שבעווינו נתפשטו ברוב אנשי העיירות הגדולות של מלכות איטליא ואגפיה, ובקצת מקומות".

ומביא שני "כתבים" נגד שתיית סתם יינם, שעל אחד מהם היו חתומים ה"מחבר" מהר"י קארו, מוה"ר ישראל ב"ר מאיר (די קוראל ?) מוה"ר יצחק ב"ר אברהם אראחא, מוה"ר משה ב"ר יוסף מטראני, מוה"ר משה ב"ר חיים אלשיך, מוה"ר אלישע גאליקין, וכתב שני שחתום עליו המהר"ל.

המהר"ם חאגיז גם כתב בהערות לספר "הלכות קטנות", שחיבר אביו הר"י חאגיז, כתב בסימן י:

"ובספר צרור החיים וס' חיי עולם האריך א"א ז"ל בתוכחת מגולה כמעט מצאתי בהם כתוב ככל הכתוב בספר הזכרונות (לר"ש אבוהב הלכות יין נסך פרק ג) על קולת היין והיתר הקדשות ... שנתפשו בקצת מאחינו הנפוצים בגולה והנמצאים בכנף הארץ היא איטליא של יון".

לא נראה לי, שהוא שינה את דעתו מהדפסת ספרו בשנת תס"ז עד להדפסת שו"ת הרמ"א בשנת תע"א. ייתכן שהיה זה המדפיס, שידע שהמסכים לא יתנו את הסכמות לספר המתיר "סתם יינם" ולכן הוא השמיט את התשובות לפני שביקש את ההסכמות.

תוקן על ידי - נישטאייך - 13:01:41 24/08/2006 תוקן על ידי - נישטאייך - 13:02:15 24/08/2006

נשלח ב-25/8/2006 07:47

נישטאייך

"לדברי הרב דנציג שאינם.

ראו בנשמת אדם. שאלה מ"ה, שהוא מציין אליה בחכמת אדם כלל פח סעיף ג.

דבר לא השתנה מאז.

בשנת שס"א כשפרצה מחלוקת בין חכמי ישראל שבאיטליה בענין כשרותה של המקווה של רוויגו, כל צד פנה כל צד לחכמים שונים ל"קבלת" פסקי דין, ובשנת שס"ה פרצה המחלוקת הסיפורית בין שני הצדדים כשכל צד מפרסם פסקי הדינים התומכים בו.

אברהם יערי פרסם ב"סיני" (לד, עמוד שסז) מאמר בשם "תעודה לא נודעת בענין פולמוס המקווה ברוויגו", בו הוא מתאר את המלחמה ואת הספרות שהפיצו שני הצדדים, שלא נזהרו מלפגוע במתנגדיהם פגיעה אישית,

הצדדים המתירים הזכירו לראש אזורי המקווה שהוא מקיל בסתם יינם.

הם טענו נגדו, שהוא "מחמיר במים ומיקל ביי".

ראש האוסרים פרסם אגרת המצדיקה את התנהגותו, שלא היתה מיועדת לקהל הרחב, שהיה עלול להסיק ממנה ששתיית סתם יינם מותרת.

בין פרסומי האוסרים היה ספר בשם "פלגי מים", בתחילה רצה המחבר להדפיס בתוכו את אגרת ראש האוסרים, בקשר לסתם יינם, אולם מאחר והספר היה מיועד לרבים, ואילו באגרת ראש האוסרים היו דברים ש"אין מגילין אלא לצנועין", הדפיס המחבר את האגרת כקונטרס בפני עצמו, וצירפו רק לקוני הספר ה"צנועים".

אלא שטפסים אחדים של האגרת נגנבו מבית הדפוס, ונפלו לידי המתירים, והם עוררו את חמת חכמי וונציא.

הקונטרס המועתק במאמרו של יערי, פותח ב"כל אנשי חיל במלחמתה של תורה, שלמים וכן רבים בגלילות איטליא ואגפיה מסביב, שאינם נזהרים מלשתות סתם יינם של נכרים, ובראשם היה מדי חיים חיתו, הגאון כמהררשי"ק ז"ל, שגם הוא לא היה נזהר בזה, וטעמו ונמוקו עמו...".

בעמוד שסט בהערה 3, מציין יערי ש"כמהררשי"ק ז"ל לא היה אלא "כבוד מורנו הרב רבי שמואל יהודה קצמלבוין, בנו של המהר"ם מפדובה.

המהר"ם מפדובה, בן זמנו של הרמ"א וקרובו, כתב בתשובותיו סימן עו ד"ה מעשה שהיה:

"מעשה שהיה כך היה, אחד מדרי וייז"ה עוסק בפרקמטיא, ולו בנים בקדיאה, ושולח סחורות לבניו לשם, והם שולחין לו הסחורות, משם, לכאן ובתוך סחורתם, נתעסקו גם בסתם יינם של נכרים, שהובאו מקדיאה, להאיש לויזי"ה ומוכרם לנכרים, ולא מחה בו שום מורה בגליל זה, לשתי סבות, האחת, מחמת העלם ידיעה בתחלה, והשנית אף לו היה נודע, איך ימחו בידו מלעשות זה, שאין רובץ עליו איסור, רק מכח הנאה שנהנה מיינם, ובעו"ה אין בידנו למחות, בגליל זה, ברובא דרובא, הקונים מערלים בשוק, ושותים אותם, מעתה איך יגערו בנהנים לבד".

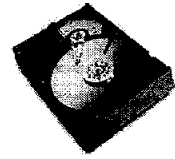
תוקן על ידי - נישטאייך - 7:50:48 25/08/2006 עולם הפוך אני רואה

נשלח ב-27/8/2006 20:12

דיסקשיה

בספר ארחות איש, ירושלים תשמ"ט [מספרי הליקוטים מתוך כתבי החזו"א], נדפס בעמ' רכה קטע ידוע מאגרות החזו"א:

ובימים אחרונים שספרים מיוחדים של רבותינו לקחו חלק העיקרי של מסירת התורה לדורות הנוכחות, כמו רי"ף רא"ש רמב"ם רמב"ן רשב"א ריטב"א ר"ן מגיד משנה מדכי פירוש רש"י ותוספות, הם היו הרבנים המובהקים של הדורות, והרבה שספריהם לא הגיעו לידינו [ולכן ידוע, כי הרבה חכמים היו שלא באו דבריהם על הספר, והרבה שספריהם לא הגיעו לידינו] ולכן אין הדין משתנה כאשר מדפיסים כתבי יד חדשים ונהפך המיעוט לרוב, ובכל זאת למיעוט הלבבות, להכריע בסברא, נוטלים לפעמים גם כח רוב המספרי לנטיה לצד זה, אבל ראוי יותר להתחשב עם הפוסקים שתורתם הגיעה לידינו בכל מקצועות התורה.

במהדורה הנ"ל נשמטו המלים שהודגשו כאן, ובמקומם ניתנו נקודות, אך התוצאה הייתה שהמשפט סולף לגמרי. במקור נאמר שאין הרוב ידוע, אך בנוסח הנדפס, נראה שלאחר נקודות ההשמטה מתחיל משפט חדש: ידוע כי הרבה חכמים היו וכו'.

איני בטוח שנגרם כאן מק כה האיש הנוכח, המבין ומלומד בקריאה, לא יטעה כל כך, שכן אין נפקא מינה גדולה, אם אין הרוב ידוע, משום שהיו חכמים שלא כתבו, ובין אם נחשוב שידוע כי הרבה חכמים לא כתבו. אבל החופש לעשות בתוך דברי איש כרצון המו"ל הוא שמפריע.

נשלח ב-3/11/2006 12:51

הילבןשחר

אמנם ראשיתו של האשכול בדיון על צנזורה חרדית, אך אביא גם שתי דוגמאות לצנזורה בציבור הציוני-דתי:

הדוגמא הראשונה והמפורסמת, היא זו של הרב קוק. כידוע, הרב צבי יהודה צינזר רבים מקטעי הרא"ה בעריכתו. אחת מהמגמות היתה שהרב קוק לא יוחרם ויוצא מהקונצנזוס (אני רק מתאר לעצמי מה היה קורה אם הפסקה בה הרב קוק מתלבט האם שורה עליו רוח הקודש ושואל "הלנביא שקר נהיית?" היתה מתפרסמת). אשמח אם מי שבקי ממני יוכל להרחיב על מטרות שונות בצנזורה של הרב צבי יהודה.

רבים מכתבי הרב קוק עודם גנוזים ומופקדים בידי משפחת רענן. הם משחררים אותם טיפין טיפין; לא מכבר יצאו קבצים חדשים, כולל אלו משהותו ביפו, ועוד מבויסק! אם זכור לי נכון, רוב מה שכתב בשנים האחרונות לחייו טרם ראה אור. השנה יצא בעז"ה כרך ג' של "שבת הארץ", פירושו לפרקים ט'-י"ג להלכות שמיטה ויובל לרמב"ם. האם מישהו יודע מהם המניעים לעיכוב הפרסום של כתבי הרב קוק?

דוגמא אחרת, ומוכרת פחות, היא הצנזורה שנעשתה לרב סולובייצ'יק. בתוך הנאומים שנשא לפני ועידת המזרחי, אמר הרב סולובייצ'יק שאין איסור הלכתי על מסירת שטחים מארץ ישראל. כשהתפרסמו הדברים בתוך "חמש דרשות", הושט הקטע הנ"ל, מטעמים מובנים. יש לשים לב שהדברים נאמרו בפומבי, מול קהל גדול, לפני מספר שנים לא רב! אכן, החבר וינסטון סמית' ממיניסטריון האמת היה גאה בנו. שמעתי שבקרוב צפויה מהדורה חדשה של "חמש דרשות". נחכה ונראה אם הקטעים יוחזרו.

נשלח ב-5/11/2006 08:28

בעלבעמיו

הילל

בראש חודש אלול היה בעיתן בשבע ראיון עם הרב ליכטנשטיין והוא טען בפירוש שהרב האמין שצריך לשמור על כל ארץ ישראל אא"כ יש ערכים אחרים.

אני מניח שלמרות האכסניא הדברים צוטטו כיאות.

נשלח ב-5/11/2006 09:57

הילבןשחר

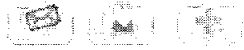
בעלבעמיו

כמוכן, לכך התכוונתי - שמסירת השטחים מותרת במקרה שיש צרכים אחרים. אני מצטער אם הובנתי לא נכון.

מנהל לחץ כאן למעילת האשכול

בית > פורומים > דת ואמונה > עצור כאן חושבים > צנזורה 'חרדית' בספר קודש - רשימת ספרים

סך הכל 12 דפים. 1 < 1 2 3 ... 6 7 8 10 11 12 >

© 2008 כל הזכויות שמורות. גלובל בטוורקס

משוב ותמיכה | תקנון ותנאי שרות | הצהרת פרטיות | שאלות ותשובות | מקלדת עברית | פרסום | עזרה | אור קשר